

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010422
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010422.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovanej Ľ. Š., Z.. X.X.XXXX V. K., stíhanej pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 29.5.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaná: Ľ. Š., Z.. X.X.XXXX V. K., trvale bydliskom Z. B. Č.. XXX

je vinná, že

dňa 20.5.2019 v Novom Meste nad Váhom na ul. X. XX za účelom získania úveru použila osobné údaje osoby P. Ž. a bez jej vedomia a súhlasu sa prostredníctvom internetu pokúsila uzatvoriť so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. zmluvu o spotrebiteľskom - revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2.000 €, ktorý mala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 48,60 €, a to tak, že po otvorení internetovej stránky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., po prihlásení do systému a cez Správcu financií (elektronický systém) požiadala o zmluvu na spotrebiteľský - revolvingový úver, a za účelom poskytnutia úveru vyplnila požadované údaje na meno P. Ž., zo svojej e-mailovej adresy obchod.sluzby@centrum.sk zaslala naskenovaný občiansky preukaz P. Ž., ako aj potvrdenie o výške jej príjmu a výplatné pásky za tri mesiace, všetko na meno P. Ž., ktoré nepravdivé potvrdenie a výplatné pásky si obžalovaná sama vyrobila, s uvedením svojho bankového účtu vedeného v banke VÚB, a.s. č. Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ako kontaktný údaj uviedla svoje telefónne číslo XXXX XXX XXX, pričom takéto nepravdivé údaje obžalovaná uviedla súc si vedomá skutočnosti, že v prípade uvedenia pravdivých údajov by žiadaný úver nebol poskytnutý, pričom ňou nepravdivo uvedené skutočnosti mali podstatný vplyv na posúdenie žiadosti o poskytnutie úveru, avšak včasným zistením spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., že deklarované údaje sú nepravdivé, spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. uvedenú žiadosť o poskytnutie úveru neschválila a úver nevyplatila, pričom v prípade schválenia a vyplatenia úveru by poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, spôsobila škodu najmenej vo výške 2.000 €,

t e d a

dopustila sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustila v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a spôsobí ním malú škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo

č í m s p á c h a l a

prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaná pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal na tunajšom súde dňa 7.11.2019 návrh na schválenie dohody o vine a treste sp. zn. Pv 401/19/3304-19 zo dňa 6.11.2019 na obžalovanú Ľ. Š. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Na deň 29.11.2019 samosudca určil termín verejného zasadnutia na schválenie dohody o vine a treste. Na verejnom zasadnutí dňa 29.11.2019 obžalovaná odpovedala na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku „nie“, nesúhlasila aby sa jej trestná vec prejedнала skrátenou formou, nechcela sa vzdať práva na verejný súdny proces. Z toho dôvodu súd vec uznesením vrátil prokurátorovi do prípravného konania.

Dňa 31.12.2019 podal prokurátor na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 401/19/3304-26 zo dňa 30.12.2019 na obžalovanú Ľ. Š. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca vydal dňa 7.1.2020 trestný rozkaz č.k. 15T/114/2019-94, proti ktorému podala obžalovaná odpor prostredníctvom obhajcu, z ktorého vyplýva, že popiera spáchanie stíhaného skutku.

Z toho dôvodu súd nariadil termín hlavného pojednávania dňa 6.3.2020, ktoré bolo zrušené z dôvodu žiadosti o odročenie obžalovanej, ktorá predložila potvrdenie o práceneschopnosti, následné pojednávanie 27.3.2020 sa neuskutočnilo z dôvodu protiepidemiologických opatrení. Hlavné pojednávanie sa nakoniec uskutočnilo dňa 19.5.2020, na ktorom obžalovaná po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanej kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaná odpovedala :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovanej : áno

d) či bol ako obžalovaná poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovanej : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovanej : áno

g) či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jej kladené za vinu,
odpoveď obžalovanej : áno

h) či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovanej : áno

Nakoľko obžalovaná odpovedala na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jej priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovanej o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaná svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 19.5.2020 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej k jej osobe a oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že vznikla potreba predvolať aj ďalšiu svedkyňu, súd na pojednávaní dňa 29.5.2020 vypočul aj F. B. O.. Posledné hlavné pojednávanie súd vykonal už v neprítomnosti obžalovanej, ktorá výslovne požiadala, aby sa uskutočnilo v jej neprítomnosti.

K dokazovaniu súd uvádza, že obžalovaná predložila prostredníctvom obhajcu listinné dôkazy k jej osobe, ktoré navrhla vykonať na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na tieto predložené dôkazy, ako aj predložené potvrdenie F. B. O., o ktorej má súd z úradnej činnosti vedomosť, že už pred viacerými rokmi ukončila svoju činnosť v ambulancii a túto po nej prevzal F. T. A., samosudca určil, že dokazovanie sa vykoná aj výsluchom obžalovanej k jej osobe proti čomu procesné strany nemali námietky. Obžalovaná po poučení uviedla, že vypovedať bude.

Obžalovaná Ľ. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 19.5.2020 uviedla, že pracuje vo vlastnej firme, robí účtovníctvo, ktorú rozbehla asi pred rokom. Už sa jej darí. V rodine je klud, teraz sa učí s deťmi, 11 a 14 ročné doma, lebo je COVID. Obžalovaná sa prevažne stará o deti. Má manžela, pracuje ako živnostník, zvärač v Novom Meste nad Váhom. Lieči sa u psychiatričky, pravidelne navštevuje F. B. O. ako je uvedené v potvrdení, pravidelne od mája 2019 každé dva týždne, ona má ambulanciu na stanici v Novom Meste nad Váhom, kde chodí. Teraz jej už pani doktorka povedala, že liečbu asi ukončí, že liečba už pomohla. Naposledy bola u doktorky F. O. pred dvomi týždňami. Ona má ambulanciu HB Medic. V minulosti bola tiež u doktorky asi 2 krát v októbri 2018, keď jej zomrela matka. V máji 2019 začala chodiť ku doktorke, bolo to krátko po spáchaní skutku, lebo si uvedomila, čo zasa urobila. Doktorke všetko povedala, čo sa ako deje a ona povedala, že to treba liečiť a hneď. Doktorka jej povedala, že sa jedná o nejakú závislosť, že chce mať stále viac a viac. U doktorky absolvovala veľké množstvo sedení, doktorka si vždy z nich spisovala záznam. Na poslednom sedení, v máji 2020 u doktorky povedala, že by potrebovala to potvrdenie, tak jej doktorka povedala, že o dva dni si môže prísť preto. Obžalovaná uviedla, že teraz niekedy má namiesto doktorky začať pracovať nejaký iný doktor. Po konfrontovaní s tým, že F. O. už v roku 2019 nepracovala a bola na dôchodku, obžalovaná uviedla, že ona tam chodila a niekedy jej aj telefonicky F. O. radila.

Svedkyňa F. B. O., na hlavnom pojednávaní dňa 29.5.2020 uviedla, že na podaní (potvrdení) je jej razítko, ktoré bolo zneužitá, ktoré mala v ambulancii, na ktorej bola naposledy posledného augusta roku 2017. Vtedy išla na dlhodobú práceneschopnosť, potom na predčasný starobný dôchodok, v súčasnosti je na starobnom dôchodku. Má záznamy, že obžalovaná bola u nej v ambulancii dva krát v roku 2013, jeden krát 2014, jeden krát 2015 - 23.9.2015. Tento posledný krát tam bol len minimálny nález úzkosti, obžalovaná bola po autonehode, mala prísť na kontrolu o dva mesiace, jej stav nebol zlý, čo svedkyňa zistila zo svojich záznamov. V roku 2013 mala stresy, úzkosť, že žije so svokrovcami, má rodinu, prácu. Obžalovanú si nevie vybaviť. Svedkyňa uviedla, že obžalovaná ju zneužila. U obžalovanej neboli zistené žiadne skutočnosti na skúmanie duševného stavu, žiadny ani náznak psychózy ani retardácie. Obžalovaná neprišla, lebo sa nechcela konfrontovať so svedkyňou. Od skončenia práce v roku 2017 bola svedkyňa iba dva krát v ambulancii v Novom Meste nad Váhom za účelom technických vecí, keď preberal ambulanciu F. A.. Telefonicky svedkyňa nekomunikovala a nevyšetrovala nikoho. Nedala obžalovanej žiadne potvrdenie a ani ju nevyšetrovala v roku 2019/2020, nakoľko už nepracovala. Podpis na potvrdení je podobný s jej skutočným, je to dobrá napodobenina. Z ambulancie F. A. má novú správu, že obžalovaná sa v marci 2020 objednala na vyšetrenie ale neprišla. Svedkyňa na otázky obhajoby, či by konanie obžalovanej mohlo byť prejavom nejakej psychiatrickej diagnózy, svedkyňa uviedla, že nie, v danom prípade sa jednalo o v hlavne premyslený akt. Svedkyňa uviedla, že nie je psychiatrickou diagnózou ani to, ak niekto niečo chce mať a chce mať stále viac a to aj za cenu páchania trestnej činnosti. Svedkyňa dodala, že existujú ľudia, kleptomani, ktorí síce kradnú ale zbytočné veci, ktoré ani nepotrebnú a potom vyhadzujú. Oni majú pud niečo ukradnúť, po ukradnutí sa psychicky uvoľnia, tlak sa

vyпустí ale veci nepotrebujú, zahodia. Prípád obžalovanej taký nie je, ona úmyselne zneužila pečiatku svedkyne na svoje účely.

Z odpisu z registra trestov na obžalovanú vyplýva, že bola doposiaľ tri krát odsúdená za spáchanie trestného činu. Vo všetkých prípadoch sa jednalo o trestné činy úverových podvodov podľa § 222 Trestného zákona. Posledným odsúdením rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/139/2016 zo dňa 6.2.2017, právoplatným toho istého dňa, bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3a Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 5 do 30.6.2021.

Z výpisu centrálnej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaná sa dopustila spáchania jedného priestupku na tom skutkovom základe, že „dňa 24.03.2015 v Novej Bošáci prostredníctvom internetovej stránky www.minihotovost.sk uzatvorila Zmluvu o úvere č. XXXXXX na meno M. F., bez súhlasu menovanej a použitím jej osobných údajov, na základe ktorej jej bola spoločnosťou Minihotovosť a.s. vyplatená suma vo výške 100,- € na účet vedený v ČSOB, a vzhľadom k tomu, že nespĺnila záväzky vyplývajúce zo zmluvy riadne a v stanovenej lehote splatnosti, ktorú M. F. spoločnosti Minihotovosť s.r.o. nesplatila a dňa 14.01.2016 bola menovanej zo mzdy vykonaná zrážka vo výške 284,32 € pozostávajúca z neuhradenej istiny, zákonného úroku z omeškania a v zmluve dohodnutých pokút a penále, čím M. F. vznikla škoda vo výške 284,32 €“.

Z predložených potvrdení daňového úradu vyplýva, že obžalovaná nemá nedoplatky na daniach. V správe Obce Nová Bošáca zo dňa 12.3.2020 je obžalovaná hodnotená kladne. Zapája sa aktívne do obecných aktivít a v obci má dobrú povesť.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho predchádzajúci život, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanej ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu a jednu príťažujúcu okolnosť. Súd priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to súdu, keďže obžalovaná svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenila súd od dokazovania jej viny, ktorou skutočnosťou napomáhala súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017). V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že obžalovaná sa priznávala už aj v prípravnom konaní pri svojom výsluchu. Súd jej túto poľahčujúcu okolnosť priznal aj napriek tomu, že po vrátení veci do prípravného konania, po vydaní trestného rozkazu v odpore opätovne popierala trestnú činnosť, nakoniec sa však na hlavnom pojednávaní rozhodla urobiť vyhlásenie o vine. U obžalovanej súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bola za trestný čin odsúdená. Obžalovaná bola trikrát odsúdená za trestný čin úverového podvodu (i keď za súbežnú trestnú činnosť). Ide teda u nej o špeciálnu recidívu. V súvislosti s povinnosťou priznať túto príťažujúcu

okolnosť aj napriek tomu, že je u obžalovanej už vylúčené uloženie trestu s podmieneným odkladom v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, súd poukazuje na názor Krajského súdu v Trenčíne vyjadrený v rozsudku sp. zn. 2To/20/2016 zo dňa 24.3.2016, z ktorého vyplýva, že nemožno hovoriť o dvojnásobnom pričítaní tej istej okolnosti na ľarchu obžalovanej, pretože predchádzajúce odsúdenie nie je znakom skutkovej podstaty trestného činu z ktorého bola uznaná vinnou. Súd pritom na predchádzajúce odsúdenie obžalovanej prihliadal, pretože sa u nej jedná o špeciálnu recidívu.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, súd má za to, že neboli splnené podmienky na jej prijatie. Predpokladmi na jej priznanie sú v zásade dve veci: - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie. Obžalovaná sa síce priznala k spáchaniu skutku a urobila na hlavnom pojednávaní aj vyhlásenie o vine a formálne aj uviedla, že ľutuje, ale nespĺňa podľa názoru súdu požiadavku úprimnej ľútosti. Ľútosť nemôže byť totiž iba formálna. Spôsob vyjadrenia ľútosti môže byť u rôznych páchatel'ov rôzny, pričom môže byť závislý na osobnosti páchatel'a, úrovne jeho emocionálnej inteligencie, povahy, spôsobu spáchania trestného činu, pričom pri identifikácii úprimnej ľútosti je potrebné prihliadať aj k predchádzajúcemu životu vo vzťahu k spáchaným trestným činom a následného života po vykonaní trestu. Ľútosť možno definovať aj ako inteligenčnú a emočnú antipatiu k minulej osobnej aktivite a správaniu (rozhodnutie KS Žilina Jtk 20/2010). Požiadavku úprimnej ľútosti podľa názoru súdu nespĺňa také správanie obžalovanej po spáchaní skutku, keď síce formálne oľutuje trestnú činnosť, ale na druhej strane na hlavnom pojednávaní pri výsluchu klame súdu, že pravidelne každé dva týždne od mája 2019 do konania hlavného pojednávania (máj 2020) sa chodí psychiatricky liečiť s cieľom docieľiť miernejší trest. Svedkyňou F. B. O., psychiatrickou, ktorá dlhodobo spolupracovala so súdom boli skutočnosti tvrdené obžalovanou jednoznačne vyvrátené. Navyše existuje závažné podozrenie, že mohlo dôjsť k spáchaniu ďalšej trestnej činnosti, mareniu spravodlivosti pretože F. O. jednoznačne uviedla, že žiadne potvrdenie v roku 2020 nikomu nevystavila ani nikoho od septembra 2017 nevyšetrovala. Obžalovaná pri predložení listinného dôkazu „potvrdenia od F. O.“, asi nepočítala s iniciatívou svojho obhajcu, že tento ju navrhne osobne vypočuť, prípadne zadovážiť podrobnejšie správy od nej. Takéto správanie obžalovanej ako aj jej predchádzajúci život a odsúdenia za iné úverové podvody ako aj priestupok s rovnakou charakteristikou nepresvedčili súd o tom, že ľútosť obžalovanej by bola úprimná preto jej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona súd nepriznal.

Obžalovanú súd odsúdil za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, kde je trestná sadzba v rozmedzí 1 až 5 rokov, ktorá sa pri vyrovnaných poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach nemenila. Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'ky, jej predchádzajúci život, jej pomery a možnosť nápravy ako aj na vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní a uložil jej trest pri dolnej hranici trestnej sadzby 14 mesiacov a to trest nepodmienečný. Úmyselného trestného činu sa totiž dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za trestný čin tiež úverového podvodu a preto možnosť podmieneného odkladu výkonu trestu je už ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona vylúčená. Jej náprava si podľa názoru súdu vyžaduje uloženie nepodmienečného trestu, a to aj v prípade, ak by nebola nutnosť uložiť jej ho v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko je zrejmé, že obžalovaná si nevážila podmienený odklad výkonu trestu z predchádzajúceho odsúdenia, vedela, že je v podmienke a ani toto nemalo na ňu dostatočný dosah, aby viedla riadny život a nedopúšťala sa tak naďalej páchania trestnej činnosti. Súd pritom dodáva, že v tomto stíhaní sa jedná o premyslenú, sofistikovanú trestnú činnosť obžalovanej. Obžalovaná dokonca zneužila osobné údaje, ktoré sa k nej dostali od klienta, ktorému vedie účtovníctvo a následne prostredníctvom týchto údajov sa snažila vylákať úver od poškodeného. V tomto smere je aj vysoko zarážajúce, že osoba, ktorá bola tri krát právoplatne odsúdená za úverový podvod, môže byť jedinou konateľkou a spoločníčkou spoločnosti ELTIX ECONOMY s.r.o., ktorá sa okrem iného zaoberá vedením účtovníctva. Súd na druhej strane pri ukladaní trestu prihliadol k tomu, že sa u obžalovanej jedná o jej prvý nepodmienečný trest odňatia slobody, má dve maloleté deti a v obci je hodnotená kladne, pričom do úvahy prichádza aj možnosť premeny trestu v predchádzajúcom odsúdení vo výmere 3 roky. Nie je vylúčené ani to, že obžalovaná bude stíhaná aj za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona vzhľadom na zistené skutočnosti. Vyššie uvedené skutočnosti ako aj zmena poľahčujúcich a priťažujúcich okolností oproti trestnému rozkazu viedli súd k zmene výroku o treste a za primeraný, spravodlivý a v súlade so všetkými zásadami ukladania trestu súd obžalovanej uložil oproti trestnému rozkazu prísnejší 14-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý podľa názoru súdu dostatočne spĺňa kritéria tak z pohľadu individuálnej prevencie, rovnako tak z hľadiska generálnej prevencie. Súd pritom dodáva, že vzhľadom na zistenú špeciálnu recidívu obžalovanej, opakovanú

sofistikovanú premyslenú trestnú činnosť, neboli u nej splnené podmienky na ukladanie alternatívneho trestu.

Súd pritom odmietol vykonanie navrhnutého dôkazu na skúmanie duševného stavu obžalovanej, nakoľko nič nenasvedčovalo takejto potrebe. Iba samotná skutočnosť, že obžalovaná pácha rovnakú trestnú činnosť ešte neznamená, že by mal byť skúmaný jej duševný stav. Obžalovaná sa už v prípravnom konaní priznala a podrobne svoju trestnú činnosť popísala, pričom aj uvádzala, že potrebovala peniaze v dôsledku nedoplatkov na daňovom úrade a vedela, že sama by úver nedostala. V prípravnom konaní ani neuvádzala, že by sa liečila na psychiatrii niekedy. Nejednalo sa u nej o žiadne nešpecifikované pohnútky, že by ani „nevedela prečo ale musela to urobiť z dôvodu nejakého nutkania“, ako to popísala dlhoročná psychiatrička F.. O.. Tu boli dané presné konkrétne dôvody, premyslený spôsob spáchania trestného činu, premyslený akt, obžalovaná sa k nemu aj trestnej činnosti priznala a s prokurátorom aj uzatvorila dohodu o vine a treste. Až následne sa rozmyslela. F.. O. pri výsluchu uviedla, že pokiaľ aj obžalovaná bola v minulosti u nej v ambulancii celkovo 4 krát, nič nenasvedčovalo nejakej duševnej poruche, psychóze alebo vážnemu zdravotnému stavu, bol zistený len minimálny nález úzkosti, z úplne iných dôvodov, pričom posledná návšteva bola v septembri 2015. Obžalovanou vymyslené pravidelné návštevy psychiatričky, ktoré súd odhalil mali byť dôvodom na uloženie priaznivejšieho trestu, aj z toho je zrejmé, že konanie obžalovanej aj v tomto smere sa opätovne prejavilo premysleným aktom s cieľom dosiahnuť pre seba výhodu.

Pretože obžalovaná ešte vôbec nebola vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.